

rande fyrarne å Nordkester, af en större kustfyr å Segelskär samt en ledfyr å Ramsö söder och sydvest om Kosteröarne inom Strömstads lotsfördelning, enligt Öfverfyringenjörens förslag i promemoria af den 27 innevarande månad.

De här ofvan åberopade handlingarne skola till Stats-Utskottet aflemnas.

Om remiss till nämnda Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1876.

Werner Ericson,

Riksdagsman för Uddevalla, Strömstad,
Marstrand och Kongelf.

N:o 159.

Af Herr A. Gumelius: Om nedsättning af åtskilliga afgifter för postförsändelser.

Den allmänna postföreningen, bildad genom 1874 års öfverenskommelse i Bern och omfattande hela Europa samt utgrenande sig till tre andra världsdelar, har förenklat poststadgarne och nedsatt postportot. Hvad man nästan kunde kalla världsportot är sålunda bestämdt att utgöra:

- för bref 25 centimes eller 18 öre,
- ” brefkort 12 till 13 centimes eller 9 öre,
- ” korsband 7 centimes eller 5 öre.

Något svängrum är bestämdt för de särskilda riken, som ingått i allmänna postföreningen, så att de kunna, med hänsyn till myntförhållanden m. m., något höja eller något sänka sina utlandstaxor. Sverige har begagnat sig af medgifvandet för att sätta taxorna så pass höga, att de utgöra:

för bref	20 öre	(i stället för medelportot 18 öre),
” brevkort	10 ”	(” ” ” ” 9 ”),
” korsband	6 ”	(” ” ” ” 5 ”).

På flera andra håll hafva, såsom hosgående tabell visar, portosatserna till utlandet tvärtom fastställts lägre än verldsmedelportot. Så hafva 8 särskilda land bestämt sitt utländska korsbandsporto till blott 5 centimes eller 3,6 öre.

För Sverige, som är afsides beläget, har det i alla händelser ej gått an att ännu sätta sina utlandstaxor så låga, att de understiga eller hålla sig vid det normala verldsportot. Ett korsband inom Sverige, t. ex. från Stockholm till Gefle, kostar, brefbäringsavgiften oberäknad, 6 öre eller bortåt dubbelt så mycket som ett korsband från Athén eller från Rom till Stockholm kostar, *hemburet till mottagaren*. Det faller då af sig sjelft, att Sverige måste, med postöfverenskommelsens medgifvande, sätta sitt utlandsporto för korsband t. ex. till Rom högre, än portot från Rom hit, och minst lika högt (i verkligheten alldeles lika högt), som från Stockholm till Gefle. Reser jag i Servien och vill sända ett brevkort till en vän i Sundsvall, kostar det mig 7 öre och mottagaren erhåller brevkortet utan särskild afgift, men vistas jag i Malmö och sänder ett brevkort derifrån till Lund, tager svenska postverket i allmänhet 10 öre af mig för brevkortet och 3 öre af mottagaren för utbärandet, eller tillsammans 13 öre. Så mycket tillåter ej postkonventionen Sverige att taga för ett brevkort härifrån till Servién eller till annat land inom postföreningen, men 10 öre tages dock. Mellanfolkliga postöfverenskommelsen stadgar, att bref skall kosta dubbelt mot brevkort; därför måste Sverige för bref till Turkiet taga 20 öre, medan Turkiet för sina bref till Sverige nöjer sig med 18 öres porto.

Såsom redan är antydt, utbäras frankerade postförsändelser från utlandet kostnadsfritt till mottagaren, likasom ock bref från Sverige till andra europeiska m. fl. land kostnadsfritt utbäras från ankomstorten till mottagaren.

Med det ofvanstående vill jag ha visat, att vårt utlandsporto är högre, än det *borde* vara, ehuru icke högre, än det *kan få* vara, samt att detta beror till dels derpå, att vårt inre porto, brefbäringsavgiften oräknad, ställer sig högre, än utlandsmedelportot, som derigenom i vissa fall i Sverige uppdrifves. Vårt inre porto är sålunda förhållandevis ganska dyrt.

Nu vore jag gerna böjd föreslå, att Sveriges porto *till utlandet* måtte nedsättas till de medelbelopp, som mötet i Bern fastställde såsom normala, eller till 18 öre för bref, 9 öre för brevkort och 5 öre för korsband, — att Sveriges inre porto måtte bestämmas till den naturliga satsen af 10 öre för bref, hvaraf skulle följa 5 öre för brevkort och 2 eller 3 öre för korsbands — samt att den af Berner-

mötet utdömda och från all utländsk brevexling bannlysta brefbärareafgiften måtte äfven för den inre postvexlingen borttagas; — men jag skall ej våga begära allt detta på en gång, utan nöjer mig med att påvisa det såsom ett mål, som inom få år måste hinnas, och mot hvilket några steg nu torde böra tagas. Det skall här, såsom annorstädes i dylika fall, visa sig, att rimliga nedsättningar snart gifva ökad intäkt; men att på en gång uttaga hela det steg, som otvifvelaktigt bör tagas, kan medföra alltför mycken rubbning i sjelfva öfvergångstiden.

I en af ofvannämnda punkter måste jag dock yrka, att redan nu hela steget uttages, nemligen i fråga om brefbäringsafgiften. Sverige har gifvit Tyskland, Österrike med Ungern, Belgien, Danmark, Egypten, Spanien, Förenta Staterna, Frankrike, Stor-Britannien, Grekland, Italien, Luxemburg, Norge, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Ryssland, Servien, Schweiz, Turkiet och de land, som senare tillträdt postöfverenskommelsen, den försäkran, att ingen brefbäringsafgift för postförsändelser från dessa land skall i Sverige upptagas, och sålunda händer det, att t. ex. franska bladet Charivari sändes mig i korsband från Paris till Stockholm och hembäres till mig i Stockholm för ett i Paris i ett för allt betaldt pris af mindre än 4 öre; men vill jag efter läsningen sända bladet i korsband från Stockholm till Södertelje, eller vill jag sända denna min motion, sedan den hunnit tryckas, till samma stad, så blir korsbandsportot i Stockholm 6 öre, brefbärareafgiften i Södertelje 3 öre, tillsammans 9 öre, eller två till tre gånger dyrare än från Paris lit. Brefbäringsafgiften ensam, vid sändning från en till annan svensk ort, är i det närmaste lika stor som hela portot från Paris (eller Chicago eller Gênéve) till min Stockholmsbostad.

I poststyrelsen lär det år 1874 ha beräknats, att brefbärarearvodets afskaffande, som redan då allvarligt ifrågasattes, skulle medföra en inkomstminskning af vid pass hundratusen kronor. Beloppet är rätt betydligt, — det motsvarar 2½ procent af postverkets årsintäkt — men det torde ej böra afhålla från borttagandet af denna obehagliga beskattning, hvilken, om den skulle bibehållas, rätteligen borde i flertalet fall drabba afsändare, icke mottagare af bref — en utväg, som också mycket begagnas vid brevexling inom staden Stockholm.

Här uppstår det spörsmål, om postmedlen kunna antagas till dessa brefbäringsafgifters ersättande lemna tillgång. Den starka utveckling, i hvilken postverket, i trots af höga taxors hämmande verkan, befinner sig, gör det ytterst sannolikt, att inkomsterna skola väl räcka till äfven för detta ändamål. Af General-poststyrelsens statsförslag för år 1877, som utgör bilaga till den Kongl. statsverkspropositionen, finner man, att Poststyrelsen ytterst försigtigt beräknat stigningen i postverkets inkomster. Om denna stigning finge orubbadt fortgå, skulle den, enligt Generalpoststyrelsens uppgift, år 1877 kunna antagas vara 28 procent större än 3,940,000 kronor (och sålunda uppgå till 5,043,200 kronor); men efter att ha angifvit några mindre betydande anledningar att antaga dels en starkare, dels en mindre stark stigning af postverkets inkomst under närmaste framtiden mot näst-

föregående tid, räknar Poststyrelsen 1877 års inkomstillökning till *blott tredjedelen* af hvad den vid jemnt fortgående stigning skulle göra. Genom denna ytterligt försigtiga beräkning af 9 $\frac{1}{3}$ procents tillökning å förutnämnda utgångsbelopp erhålles dock en ökad inkomst af 367,733,33 eller hvad som behöfves för löneförbättningar, andra ökade utgifter och en till 80,000 kronor upptagen reserv för oförutsedda behof. Hade postinkomsternas stegring med måttlig försigtighet beräknats varda blott hälften så stark hädanefter, som under de senaste åren, och således hvarken till den höga siffran af 28 procent eller till den låga af 9 $\frac{1}{3}$, utan till 14 procent å kronor 3,940,000 så skulle 1877 års postinkomster kunna beräknas till 4,491,600 Skilnaden emellan denna summa och den i Kongl. propositionen antagna 4,300,000 utgör kronor 191,600 hvilken skilnad mycket väl bör räcka till att betäcka förlusten å brefbäringsafgifter, och således icke blott skaffa verkets tjenstemän den föreslagna lönetillökningen, som de utan tvifvel väl förtjent, utan också bereda den svenska allmänheten någon fördel af denna allmänhets stigande benägenhet att anlita postverket och öka dess inkomster.

Jag tillåter mig vördsamt föreslå:

- 1) att brefbäringsafgiften äfven för inländska postförsändelser måtte upphöra.

Om brefkort stadgar Berneröfverenskommelsen: »Brefkort äro underkastade frankeringstvang. Portot är hälften emot det för frankerade bref.» Enär denna grundsats redan tillämpas på brefkort till utlandet, som kosta 10 öre, då bref till utlandet gälla 20 öre, och jag för närvarande lika litet vågar föreslå rubbning i dessa portosatser, som i det inhemska brefportot af 12 öre, så inskränker jag mig hemställa om nedsättning af priset å brefkort från svensk ort till svensk ort derhän, att det varder hälften af 12 öre eller 6 öre.

Genom sådan tillämpning af en allmänt antagen grundsats, skulle brefkorten få en helt annan användning än hitintills. Utan tvifvel komme de att, delvis tryckta, delvis skrifna, sändas såsom adresskort, smärre priskuranter, annonser o. s. v. i hundratusental i stället för att nu, mera såsom kuriositeter, undantagsvis nyttjas i få tusental om året.

Jag hemställer:

- 2) att portot för brefkort till svensk ort nedsattes från 10 till 6 öre.

Vidare kommer jag till *korsbandsportot*. Dess dryghet var på tal vid det i Örebro år 1874 hållna fjerde tidningsmannamötet, som beslöt uttala sin åsigt om,

att detta porto vore oskäligt högt och hårdt betungande, samt sitt hopp att nedsättning deruti snart måtte vinnas.

Till jemförelse kan nämnas att följande land — de enda, om hvilkas inre taxor jag hunnit bereda mig kännedom, — åsätta korsband till ort i eget land följande porton:

Nederlanden: $\frac{1}{2}$ cent ($\frac{3}{4}$ öre) för 25 gram tidningar och 1 cent ($1\frac{1}{2}$ öre) för 20 gram andra korsband;

England: $\frac{1}{2}$ penny (4 öre) för 60 gram tidningar;

Belgien: 1 centime ($\frac{3}{4}$ öre) för nummer af tidning, 2 centimes för 50 gram böcker;

Italien: 1 centime ($\frac{3}{4}$ öre) för 40 gram tidningar;

Tyskland: 3 Pfennige ($2\frac{3}{4}$ öre) för 50 gram trycksaker.

Flerestädes har såsom riktigt förhållande antagits, att liksom brefkortet kostar hälften af det enkla brefvet, må korsband (tidningar, trycksaker, affärshandlingar och varuprof) kosta hälften af brefkortets pris. Under förutsättning, att brefkort till utlandet skulle bibehållas vid 10 öres pris och inländska brefkort nedsättas till 6 öre, så borde portot för korsband till utlandet bestämmas till 5 öre för den i Bern bestämda vigtsatsen 50 gram, och det inre portot till 3 öre för lämplig vikt.

Jag erfar, att Kongl. Generalpoststyrelsen hos Kongl. Maj:t förordat en framställning till innevarande Riksdag om det inhemska korsbandsportots nedsättande till 3 öre för enkel portosats, hvars vikt för tidningar skulle få uppgå till 30 ort samt för varuprof och mönster till 10 ort, med höjning af 1 öre för öfverskjutande påbörjadt tiotal ort tidningar intill högst 200 ort, och 3 öre för öfverskjutande påbörjadt tiotal ort varuprof och mönster intill högst 50 ort.

Visserligen har jag anledning antaga, att ett förslag i denna riktning från Kongl. Maj:t inkommer till årets Riksdag; men jag anser mig dock böra för sambandet med öfriga mina framställningar här upptaga förslag om inhemskt korsbandsporto, stöder mig dervid på poststyrelsens uttalade mening och hemställer således:

- 3) att korsbandsportot för tidningar inom Sverige må bestämmas till 3 öre för vikt intill 30 ort och 1 öre för hvarje derutöfver påbörjadt tiotal ort intill högst 200 ort;
- 4) att korsbandsportot för andra trycksaker, affärshandlingar, varuprof och mönster inom Sverige må utgöra 3 öre för vikt intill tio ort och 3 öre för hvarje derutöfver påbörjadt tiotal ort intill högst 50 ort.

I sammanhang härmed och på redan antydda grunder tillåter jag mig föreslå:

- 5) att korsbandsportot till utlandet måtte nedsättas till 5 öre för affärshandlingar, varuprof, tidningar och andra trycksaker, då vigten ej öfverstiger 50 gram, samt ytterligare 5 öre för hvarje påbörjadt nytt 50-tal gram inom gränsen af 250 gram för varuprof och 1,000 gram för öfriga i 1874 års Bernertraktats fjärde artikel uppräknade korsband.

Slutligen hemställer jag på grund af andra öfverensstämmelser mellan de skandinaviska landens portoförhållanden:

- 6) att de portolindringar, som Sverige för sin del kan komma att besluta med anledning af framställningarna i punkterna 2, 3, 4 och 5 här ofvan, må få utsträckas till postvexlingen med Norge och Danmark, om dessa land vilja ingå på motsvarande nedsättningar.

Stockholm 29 Januari 1876.

Arvid Gumælius.

(Bilaga.)

Enkla Postportosatser från nedannämnda land till Sverige.

	Frankerade bref.	Brefkort.	Korsband.
Belgien	25 centimes.	10 centimes.	5 centimes.
Danmark	12 öre. (17 centimes.)	10 öre. (14 c.)	6 öre. (8 c.)
Egypten	1 piaster 20 paras. (39 c.)	— — —	20 paras. (13 c.)
Finland	32 penni. (32 c.)	16 penni. (16 c.)	8 penni. (8 c.)
Frankrike	30 centimes.	15 cent. (för 15 gr.)	5 centimes.
Förenta Staterna	5 cents. (25 c.)	2 cents. (10 c.)	{ tidn:r 2 cts för 4 uns } { öfr. 2 cts för 2 uns }
Grekland	30 nyleptas. (30 c.)	15 nyleptas. (15 c.)	5 nyleptas. (5 c.)
Italien	30 centesimi. (30 c.)	15 centesimi. (15 c.)	5 centesimi. (5 c.)
Luxemburg	25 centimes. (25 c.)	12½ centimes. (12½ c.)	5 centimes. (5 c.)
Montenegro	10 sol. (25 c.)	5 sol. (13 c.)	3 sol. (8 c.)
Nederlanden	12½ cents. (25 c.)	5 cents. (10 c.)	2½ cents. (5 c.)
Norge	12 öre. (17 c.)	10 öre. (14 c.)	6 öre. (8 c.)
Portugal	50 reis. (25 c.)	— — —	15 reis. (7½ c.)
Rumänien	25 bani. (25 c.)	10 bani. (10 c.)	10 bani. (10 c.)
Ryssland	8 kopek. (32 c.)	4 kopek. (16 c.)	2 kopek. (8 c.)
Schweiz	25 rappen. (25 c.)	10 rappen. (10 c.)	5 rappen. (5 c.)
Servien	20 paras. (20 c.)	10 paras. (10 c.)	5 paras. (5 c.)
Spanien	25 centimes. (25 c.)	10 centimes. (10 c.)	10 centimes. (10 c.)
Storbritanien	2½ pence. (25 c.)	1½ pence. (12½ c.)	{ tidn:r 1 pny för 4 uns } { öfr. 1 pny för 2 uns }
Turkiet	50 paras. (25 c.)	20 paras. (10 c.)	20 paras. (10 c.)
Tyskland	20 pfennige. (25 centr.)	10 pfennige. (12 c.)	5 pfennige. (6 c.)

	Frankerade bref.	Brefkort.	Korsband.
Ungern	10 neukreuzer. (25 c.)	5 neukreuzer. (12½ c.)	3 neukreuzer. (7½ c.)
Österrike	10 neukreuzer. (25 c.)	5 neukreuzer. (12½ c.)	3 neukreuzer. (7½ c.)
Till jemförelse erinras att till ofvannämnda land, utom Norge och Danmark dit svenskt porto gäller, tager Sverige	20 öre. (28 c.)	10 öre. (14 c.)	6 öre. (8 c.)

Anmärkningar. Egyptiska portots höjd beror på tillägg af ångfartygsporto. För-
enta staterna, äfven berättigade till sådan portohöjning, ha derifrån afstått.

Danska och norska portona till Sverige bero på särskild öfverenskommelse. Till
andra land i potsföreningen taga Norge och Danmark, likasom Sverige, 20 öre eller 28
centimes för bref.